

къмъ които прииждаха и войскитѣ, които напускаха Сърбия, и се насочваха покрай в. Копилякъ за гр. Прищина.

\*

Ротитѣ отъ предната охрана, по които се бѣ повела и 14-а рота отъ 13-и полкъ, излѣзоха по дола северозападно отъ с. Бостанъ, и се разгѣнаха срещу вис. Кулата, като 6-а рота застана на седловината северно отъ тази висота. Въ бойна частъ бѣха назначени 6-а и 8-а роти, а въ дружинна поддръжка, задъ 8-а рота, бѣ задържана 5-а рота. Влѣво, при една междина отъ около 600 метра и съ фронтъ на западъ, се бѣ разгѣнала ротата отъ 13-и Рилски полкъ.

Срещу Яйцевидната висота въ 17 часа се бѣха развърнали отъ главнитѣ сили четири роти: въ бойна частъ — 13-а и 16-а и въ поддръжка — 2-а и 14-а роти. Четиритѣ планински орждия излѣзоха на позиция около 500 метра северно отъ с. Бостанъ.

Въ това положение, въ престрелки съ противника на висотитѣ Кулата и Яйцевидна, замръкна 18-и пех. полкъ на 3-и ноемврий. Командирътъ на полка, подполковникъ Вълчевъ, прецени обстановката и дойде до заключение, че по-нататъшното действие срещу силно укрепения противникъ трѣбва да се предшества отъ завладяването на вис. Кулата, а тъй като това презъ деня щѣше да бѣде много трудно, реши да предприеме нощна атака. За целта той изпрати къмъ Кулата майоръ Дончевъ, командиръ на 3/18-а дружина, съ заповѣдь да вземе отъ състава на главнитѣ сили своитѣ две роти (11-а и 12-а) и, като обедини въ свои рѣце и командуването на 2/18-а дружина (6-а, 8-а и 5-а роти), да атакува и завладѣе презъ нощта неприятелската позиция на тази висота. Майоръ Дончевъ поведе ротитѣ си (11-а и 12-а) и достигна седловината при Кулата, ориентира се и се подготви да атакува на разсѣмване.

Линията на преднитѣ роти при в. Кулата отстоеше на 600—800 крачки отъ сръбскитѣ окопи, обаче мѣстността не бѣше много удобна за нощно настѣпване — неравна и покрита съ трѣнци.

На 4-и ноемврий рано сутринта, подъ прикритието на тъмнината, частитѣ заеха построение за нощна атака, като въ първа линия останаха 6-а и 8-а роти, въ втора — 11-а и 5-а роти и въ поддръжка — 12-а рота. Предшествувани отъ патрулни вериги, ротитѣ, въ общо бойно построение, безшумно и смѣло трѣгнаха напредъ. . . Времето бѣше много лошо: валѣше поледица и бучеше силенъ мразовитъ вѣтъръ. Вече се развидѣляваше, когато ротитѣ отъ първата линия — 6-а и 8-а, следвани наблизко отъ 5-а рота, се хвърлиха върху противника, нахлуха въ неговата позиция и започнаха кървава борба съ ножове и бомби. . . Сърбитѣ се биеха отчаяно, и тритѣ Етърски роти съ голѣми усилия завладѣха първитѣ неприятелски окопи, обаче, поради това, че вече се бѣ разсѣмнало, тѣ бѣха отблизко и силно обстреляни съ бомби и картеченъ огънь отъ по-заднитѣ противникови окопи. . . Тази съпро-